T. 1121.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று
மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

பத்தொன்பதாந்தொகுதி.

VOL-XIX.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் * THE MADURA TAMIL SANGAM *

பத்திராதிபர்:—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்
பதிப்பு.

1920—1921.

செந்தமிழ்

பத்தொன்பதாந்தொகுதியி னுள்ளுறை.

விஷயம்.		எழுதியவர்.	பக்கம்.
அகத்தியர்:—		ஸ்ரீமத். சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்	௩௩௪
அகலிகைவெண்பா 2-ஆம் பதிப்பின் அநுபந்தம்:—	,,	வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்கள்	க௩௭
அணிற்பிள்ளையின் அருமைத் தொண்டு:—	,,	ஜி. சதாசிவம்பிள்ளையவர்கள்	க௩௬
அரசியலாராய்ச்சி:—	,,	சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள்	௩௮௯
அரிச்சந்திரசரிதையில்ஒருதிருத்தம்:—	,,	T. N. அப்பனையங்காரவர்கள்	க௯௮
	,,	K. G. சேஷையரவர்கள் B.A., B.L.,	௨௫௬
அன்பு:—	,,	ஜி. சதாசிவம்பிள்ளையவர்கள்	௮௫
ஷை:—	,,	சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள்	௮௯
ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷைத்தேர்ச்சிக்குறிப்பு:—			௨௪௧
ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷைவினா:—			க௫௬, ௨௦௧, ௨௭௫, ௨௯௫
ஆந்தையைப்பற்றிய ஐயம்:—		ஸ்ரீமத். T. N. அப்பனையங்காரவர்கள்	௨௮௧
ஆழ்வார்பிள்ளைத்தமிழ்:—		உதவிப்பத்திராதிபர்	௬
இடைச்செருகல்:—		ஸ்ரீமத். K. S. நவநீதகிருஷ்ணபாரதியவர்கள்	௩௫
ஷை:—		உதவிப்பத்திராதிபர்	௩௬
இந்தியரின் பள்ளியெழுச்சி:—		ஸ்ரீமத். K N. சிவராஜபிள்ளையவர்கள் B. A.	க௨௭

இமயமலை:—ஸ்ரீத் ஊ. சா. வேங்கடராமையரவர்கள் ௨௮

இராமநாதவித்யாலயப் பரீக்ஷைத் தேர்ச்சிக்குறிப்பு:— ௩௮

இளங்காக்கைபாடினியார்:— பெயர்விழையான் ௨௯௨

இறந்துகொண்டு வரும் தமிழ்த்தொன்னூல்கள்:— ஷெ ௩௧௩

ஒரு குறிப்பு:— ஸ்ரீமத். T. N. அப்பனையங்காரவர்கள் ௨௮௬

ஒருசெய்யுளுரை:— சா. சிதம்பரன் ௧௩௩

ஒரு வாழ்த்து:— ஸ்ரீமத். R. R. குணரத்தினம் அவர்கள் B. A. ௭௮

ஒரு விஞ்ஞாபனம்:— ,, ப. மு. மதுரையார் ௧௨௬

ஓரொருதலைமுடிவின் மறுதலைமுடிவு:— பத்திராதிபர் ௧௦௫

கற்புநிலை:—ஸ்ரீமத். வித்யாநிதி ர. கிருஷ்ணமாசாரியரவர்கள் M.A., ௨௨௪

காக்கைபாடினியார்:— பெயர்விழையான் ௨௮௭

குமரிக்கருமணல்:—ஸ்ரீமத். K. C. வீரராகவையர் அவர்கள் M.A., ௩௯௭

கூட்டுறவுமுறையின் வரலாறும் அதனை வளர்க்கும் முறையும்:— ஸ்ரீமத். ஊ. சா. வேங்கடராமையரவர்கள் ௫௭, ௭௯

சங்கச்செய்யுளில் ஏகாரபடுத்த ஒனீற்றுவிளி:— ஸ்ரீமத். T. N. அப்பனையங்காரவர்கள் ௨௦௬

சிலசெய்யுட்கள்:— ,, ப. மு. மதுரையார் ௩௧

சிறப்புப்பாயிரம்:— ,, அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் ௧

சிறைவிடந்தாதி:— ,, சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள் ௨௧௨, ௨௪௬, ௨௬௩, ௩௦௨, ௩௨௮

சிறைவிடந்தாதி நூலாசிரியர்வரலாறு ஸ்ரீமத். சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள் ௩௩௧

சோதிடப்பொருத்தம்:— ,, சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள் ௨௪௯

தத்துவரத்நாகர விஷயசூசிகை:— பெயர்விழையான் ௩௧௬

தமிழ்க்கவிவாணருக்கு ஒருவிண்ணப்பம்:-	ஸ்ரீமத். K. N. சிவராஜபிள்ளை அவர்கள் B.A.,	௧௬௯
தமிழ்ப்பவை:-	,, அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்	௧௨௯
தமிழ்ப்புலவர்களுக்கு ஒருவேண்டுகோள்:-	,, சா. சிதம்பரன்	௩௩
தமிழ்மொழியுள் வடமொழிக்கலப்பு:-		௧௬௧
தமிழ்மொழிவளர்ச்சி:-	ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்	௩௬௨
தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷைத் தேர்ச்சிக்குறிப்பு:-		௨௪௫
தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷைவினு:-		௩௮௪
திருக்கச்சிநெறிக்காரைக் காட்டுச் சோழசிலா சாசனங்கள்:-	ஸ்ரீமத். அ. நடேசசெட்டியாரவர்கள்	௧௬௭, ௨0௬
திருநள்ளாறு:-	,, சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்	௨௫
திருவாரூர் ஒருதுறைக்கோவை:-	ஷை	௩0௫
தென்னாட்டார் சோதிடமுறை:-	ஷை	௩௨௨
தொல்காப்பிய உரையாசிரியருரை:-	ஸ்ரீமத். T. N. அப்பனையங்காரவர்கள்	௭௩
தொல்காப்பியக் கல்லாடருரை:-	ஷை	௨0
தொல்காப்பியர் சமயம் II:-	ஸ்ரீமத். S. வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் B. A. B. L.	௧௧௩
தொல்காப்பியர்சமயநிலை:-	ஸ்ரீமத். T. N. அப்பனையங்காரவர்கள்	௨௧௯
தொல்காப்பியர்சைநராம் II:-	,, K.S. நவநீதகிருஷ்ணபாரதியவர்கள்	௨௧௭
தொல்காப்பியவாராய்ச்சி:-	ஷை	௩0௯
நல்லந்துவனார்சோதிடப் பொருத்தம்:-	ஸ்ரீமத். R. கணபதிஐயரவர்கள் B.A., B.L.,	௩௭0

நாலடியாரின்காலம்:— ஸ்ரீமத். தி. நா. சுப்பிரமணியன் ௧௨௨

படிமை:— ,, K.G. சேஷையர் அவர்கள் B.A., B.L., ௧௬

பண்டைத்தமிழ்மாதரும் ஆபரணமணிதலும்:— ஷை ௫

பதினொன்றும்பரிபாடற் காலநிர்ணயம்:— ஸ்ரீமத். R. S. நாராயணஸ்வாமிஐயர் அவர்கள் B.A., B.L., ௩௭௮

பதின்மூன்றும்புறப்பாட்டும் உரையும் V:— ,, S. வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் B.A., B.L., ௩௬

பரிபாடல் 11-ம்பாட்டின் கிரகநிலை:— பத்திராதிபர் ௩௬௫

பாண்டிமண்டலசதகம்:— பத்திராதிபர் ௨௫௭

பார்வதியார் பாதாதி கேசாந்தவருணனை:— ஸ்ரீமத். ஊ. சா. வேங்கடராமையரவர்கள் ௧௧௮

பிழைதிருத்தம்:— ௩௨

புத்தகமதிப்புரை:— பத்திராதிபர் ௧௰௨, ௨௧௬, ௨௭௬, ௩௧௨, ௩௮௭.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் இருபதாம்வருடக் கொண்டாட்டம்:— உதவிப்பத்திராதிபர் ௩௪௧

ஷை ஷை மங்களவாழ்த்து:— ஸ்ரீமத். சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள் ௩௫௧

ஷை ஷை ஷை:— ஸ்ரீமத். K. S. நவநீதகிருஷ்ணபாரதியவர்கள் ௪௩௬

ஷை ஷை அக்கிராசனருபந்நியாசம்:— ௩௫௭

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நிர்வாகசபைத்தீர்மானங்கள்:— ௨௩௭, ௨௪௰, ௩௰௭, ௩௪௰.

மயின்முறைக்குலத் துரிமை:— ஸ்ரீமத். ஜி. சதாசிவம்பிள்ளையவர்கள் ௧௬௩

மார்கழிநோன்பாகிய தைந்நீராடல்:— ,, மு. இராகவையங்காரவர்கள் ௪௧௰

முன்னமே முனியாகி என்றதற்குச் சரிதம்:— ,, ஜி. சதாசிவம்பிள்ளையவர்கள் ௭௨

வாழ்க்கைப்பாட்டு:- ஸ்ரீமத். R. R. குணரத்தினம் அவர்கள் B.A., ௧0௩

விவாகரகசியம்:- ,, வித்யாநிதி ர. கிருஷ்ணமாசாரிய ரவர்கள் M. A. ௨௬௫, ௨௯௭, ௩௩௬, ௪௩0.

வைரப்புறக்கணிப்பு:- பத்திராதிபர் ௨௭௭

இத்தொகுதியில் வெளிவந்த நூல்கள்:—

(முற்றுப்பெற்றவை)

1. அகராதிநிகண்டு:- பத்திராதிபர் ௧, ௨, ௩ பகுதிகள்.
2. திருநறையூர்நம்பி மேகவிடுதூது:- உதவிப்பத்திராதிபர் ௪-ஆம் பகுதி.
3. திருக்குற்றாலமாலை:- உதவிப்பத்திராதிபர் ௭, ௮, ௯ பகுதிகள்.
4. தண்டலையார்சதகம்:- ஸ்ரீமத். சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள் ௯, ௧0, ௧௧ பகுதிகள்

(முற்றுப்பெறாதது.)

1. பழமொழிமூலமுமுரையும்:- பத்திராதிபர் ௫, ௭, ௮, ௯, ௧0 பகுதிகள்.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி ௧௯.] ரௌத்திரி-௵ கார்த்திகை-௴ [பகுதி ௧.
Vol. XIX. November—December-1920. No. 1.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிறப்புப்பாயிரமாவது நூற்குரிய பாயிரவகைகள் இரண்டனுள் ஒன்று. அஃது "ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை—நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே—கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்-வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே" என்புழிக் கூறிய எட்டுவிடயங்களையும் இனிதுணர்த்துவது. இப்பாயிரம் தன்னாற் கூறப்படும் நூல் ஒன்றற்கே உரிமையாதல்பற்றிச் சிறப்புப்பாயிரம் எனப்பட்டது. சிறப்பு-விசேடம். பாயிரம்—வாசகம், வரலாறு. இதனை வடநூலார் உபோற்காதம் என்பர். சிலர் சார்த்துகவி, துதிகவிமுதலிய பெயர்களுங் கூறுவர். சார்த்துகவி—நூலாசிரியன் பெயர் முதலியவைகளிலே சார்த்திச் சொல்லப்படுவது. சார்த்துவரி என்பதற்குப் பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர் முதலியவற்றோடும் சார்த்திச் சொல்லப்படும் பாட்டு என்று சிலப்பதிகாரவுரைகாரர் கூறுவர்.

ஆக்கியோன்—நூல்செய்தவன். நூல்செய்தவருள்ளே சிலர் பாயிரக்கவிகளாலும், வேறு வாக்கியங்களாலும் பலவாறு புகழ்ந்துரைக்கப்படுகின்றனர். வித்துவான், மஹாவித்துவான், புலவர், பண்டிதர், ஆசிரியர், தமிழாசிரியர், போதகாசிரியர், பிரசாரகர், நூலாசிரியர் முதலிய சிறப்புப் பெயர்களாலும் புகழ்ந்து கூறப்படுகின்றனர். சிலர் தந்நூற்பிரகடனகாரர் தாமேயாயும் விலாசபக்கத்திலே மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ஸ்ரீமத், ஸ்ரீமான், அவர்கள் முதலிய பூச்சியவாக்கியங்களையும், ஆசிரியர், புலவர், பண்டிதர் முதலிய விசேடநாமங்களையும் தாமே இட்டுக்கொள்ளுகின்

றனர். பல நூலுரைகளை இயற்றினவரும், பரிசோதித்து அச்சிட்டவருமாய் விளங்கியும் சிலர் யாதொரு விசேடணங்களுமின்றித் தமது நாமங்களை வாளாங்ஙு வரைந்துவிடுகின்றனர். இவர் செயல்களுள்ளே தகவுடையது யாது?

நூற்பெயர்—நூலுக்கு இட்டுக்கொள்ளும் பெயர். ஒரு நூலுக்குப் பெயர் கூறுமிடத்து அந்நூலிற் கூறப்படும் பொருளின் தலைமைபற்றியாவது பன்மைபற்றியாவது ஒரு பெயர்ப் பொதுச்சொல்லாய் அப்பெயர் வரல்வேண்டும். நூற்பெயர்போலவே வாக்கிய வடிவமாக எழுதப்படும் விடயங்களின்பெயர்களும் வரல்வேண்டும். நூற்பாகுபாடுகளின் பெயர்களும் வரல்வேண்டும். பெயர் பொதுமொழியினின்றுந் தவறலாகாது. நன்னூலாரும் "பொதுமொழிதொடரின்" என்பர். சுருக்கமும், தொகைநிலையும், சொல்லின் அடிப்பாடும் பெற்றுவரும் பெயர்களே அறிஞர்க்கு அழகு பயப்பனவாகும். கந்தபுராணம், இராமாயணம் முதலிய காவியங்களிலுள்ள படலப்பெயர்களை ஆராய்வார்க்குப் பெயர்களின் பேரழகு நன்கு புலப்படும். நட்புக்கோட்படலம், கோலங்காண் படலம் முதலிய பெயர்களை ஆராய்க. பன்மொழித்தொடரால் வந்து நீண்டிசைக்கும் பெயர்களும், பக்கிசைக்கும் பெயர்களும், அடிப்பாடுறுப் பெயர்களும் அறிஞர்க்கு அழகுபயப்பனவல்ல. "உருவம் முதலிய நான்கிற்குமுள்ள நித்தாநித்தங்களின் விவரணம்" "பிரதிகண்டனத்தின் மேற்கண்டனம்" "ஆகுபெயரன்மொழித்தொகையாராய்ச்சி" முதலிய பெயர்களை ஆராய்க. சிலர் தமது நூற்குத் தாமாகப் பெயரிடல் அறியாது பிறர் நூற் பெயர்களைப் படியெடுத்துச் சிறிதுமாற்றித் தமது நூற்கு இட்டுக்கொள்வர். வாழ்த்தலங்காரம், குமாரநாயகாலங்காரம், சிவபெருமானலங்காரம், தோத்திரமஞ்சரி, கதாமஞ்சரி, துதிமஞ்சரி, வழுக்களை வச்சிரதண்டம், வழுக்களை வச்சிரகுடாரம், இலக்கணதீபம் முதலிய பெயர்களை ஆராய்க. முதனூல், கருத்தன் முதலியவற்றால் வரும் பெயர் இவற்றோடு மாறுபடுவதன்று.

யாப்பு—வாக்கியங்களைத் தொடுத்து நூல்களை ஆக்குதல். அது தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்ப்பு என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள்ளே மொழிபெயர்ப்பு என்னும் யாப்பினாலே இப்பொழுது நூலியற்றுவோருட் சிலர் பெரிதும் வேறுபாடுறச்செய்வர்,

சங்கத மொழியினின்று தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்த நூல்களுள்ளே சிலவற்றிலே சங்கத நடையும், தமிழிற் பயிலாத சங்கதச்சொற்களும் விரவி வருகின்றன. இதோபதேசம், மானவதருமநூல், உலோககுணக் கண்ணுடி முதலியன நோக்கி ஆராய்க. அங்கிலமொழியினின்று தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தவைகளுள்ளும் சிலவற்றிலே அங்ஙனம் வருகின்றது. கந்தபுராணம், கம்பராமாயணம் முதலியவைகளிலே மூலமாயிருந்த சங்கதமொழிநடையையும், தமிழ்மொழியிலே வாராத சங்கதச் சொற்களையுங் காண்டலரிது.

நுதலியபொருள்.—நூலியற்றினோர் சொல்லக் கருதியுரைத்த பொருள். இது பாயிரகாரராலே தவிராது கூறப்படுவது. இதனைக் கூறாது வேறுபொருள்கூறிய பாயிரகாரருமுளர்.

ஆக்கியோன் பெயர் முதலிய எட்டுடனே காலம், களம், காரணம் என்னும் மூன்றையுஞ் சேர்த்து மொழிவாருமுளர். பண்டைக்கால நூலுரைகாரருள்ளே பலர் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவைகளைத் திறம்படக் கூறல்வேண்டும் என்பதனையன்றிக் காலங் கூறல் வேண்டும் என்பதனை மேலதாகக் கொண்டிலர். சிலர் காலங்களையுங் கூறினர். கந்தபுராணகாலம் "ஏதமறு சகாந்தமெழுநூற்றேழின்மேல்" என்பர். இராமாயணகாலம் "எண்ணியசகாத்தமெண்ணூற்றேழின்மேல்" என்பர். சங்கற்பநிராகரணகாலம் "ஏழஞ் சிருநூறெடுத்தவாயிரம்—வாழு நற்சகனம்" என்பர். செங்கழுநீர்விநாயகர்பிள்ளைத்தமிழின்காலம் "இலகுசகம்ரெட்டுநூற்றுநாற்பத்தேழு" என்பர். சிலர் நூலரங்கேற்றியபோது அவ்வரங்கத் தலைவனாயிருந்த அதிபதி காலங்கொண்டு காலம் இது என்று உய்த்துணரவைப்பர். அப்படி வைக்கப்பட்டவை வில்லிபாரதம் முதலியன. காலங்கூறாத நூலுரைகாரர்களும், தக்க நூலுரைகளும் இகழ்ந்து விலக்கப்படவில்லை. நற்றமிழ்வல்லுநராலே நூலுரைகாரரும் புகழ்ந்து போற்றப்படுகின்றனர். நூலுரைகளும் பாராட்டிப் படித்துப் பயன்கொள்ளப்படுகின்றன.

இங்ஙனமாகவும், அங்கிலங் கற்கும் நமது தமிழ் மாணவகர் சிலர், சில தமிழ்நூல்களிற் காலங் கூறப்படவில்லை என்று குறைகூறிப் பிற வழியாலே காலங்களை ஆராய்ந்து வாதிக்கின்றனர். அந்நூல்களிற் கூறப்படும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவைகளை ஆராய்ந்தறிதலிலே

பெரும்பாலுஞ் செல்வதில்லை. திருவாதவூரர்காலத்திலே பெருவாதம் நிகழ்ந்தது. அவர்காலம் மற்றைய சமயகுரவர்க்கு முன் என்று சிலரும், பின் என்று சிலரும் வாதிப்பர். அவரிடத்திலே அன்புள்ளார்க்கு முன்னாயினென்! பின்னாயின் என்! காலநிச்சயத்திற்கு ஏதுக்களாகச் சிலராற் கொள்ளப்படும் சொற்பிரயோகங்களும், அரசநாமங்களும், பிறவும் மறுத்துரையாடவும் படுகின்றன.

இப்பாயிரங் கூறுதற்கு அதிகாரிகள் என்று இப்பொழுது பலருங் கொள்ளப்படுகின்றனர். தக்க புலமையிருந்தும் நூல்களை முற்ற நோக்கிக் குற்றங்களுளவாயின் மறுத்துரையாடாது புனைந்துரையாடிக் கவிகூறும் புலவர்களுங் கொள்ளப்படுகின்றனர். தமிழ்மொழியை நன்கு கல்லாது பிறமொழியையே நன்கு கற்ற அறிஞருங் கொள்ளப்படுகின்றனர். புத்தகம் நன்கு விலையாதற்குக் காரணர் என்பாருங் கொள்ளப்படுகின்றனர். இவரெல்லாம் இப்பாயிரம் கூறற்கு அதிகாரிகளல்லர். இப்பாயிரங் கூறற்கு அதிகாரிகள் நால்வர்.

க. ஆக்கியோராகிய நூலாசிரியர்க்குப் பலநூல்களையுங் கற்பித்த உபாத்தியாயர்.

உ. நூலாசிரியரிடத்தே பல் நூல்களையும் படித்துக்கொண்ட மாணவகர்.

ங. நூலாசிரியரோடு கூடி ஒருசாலையிற்சென்று பல நூல்களுங் கற்று அவரோடு நன்கு பயின்றவர்.

ச. நூலாசிரியரியற்றிய நூல்களிலுள்ள சொற்பிரயோகங்களையும், பொருள்களையும், பிறவற்றையும் பலமுறை நோக்கி நல்லுரை கூறிய உரைகாரர்.

இந்த நால்வருமே நூலாசிரியருடைய கல்வியின் பெருமை சிறுமைகளையும் நூல்களின் குணதோஷங்களையும் நன்கறிய வல்லவராவர். இவர் கூறும் பாயிரமும் நம்பிக்கைகொள்ளற்பாலதாகும். "தன்னாசிரியன் றன்னொடு கற்றோன் தன்மா ணாக்கன் றகுமுரை காரனென்—றின்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே" என்ற நன்னூற் சூத்திரத்தைப் பாயிரம் கொடுக்கல வாங்கல் செய்வோர் பார்ப்பது நன்று. நூலாசிரியர் தாமே பாயிரங் கூறும் வழக்கம் சிறுபான்மை உண்டு. சூடாமணிநிகண்டு, பிரயோகவிவேகம் முதலியவைகளை நோக்குக.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

பண்டைத் தமிழ்மாதரும் ஆபரண மணிதலும்.

சென்ற செப்டம்பர்மீ 5௳ நடைபெற்ற மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் வருஷக்கூட்டத்தில் ஸ்ரீமத்-ரா. இராகவையங்காரவர்கள் 'தமிழாராய்ச்சி' என்ற விஷயமேற்கொண்டு பேசியதருணத்தில், பண்டைக்காலத்துத் தமிழ்மக்கள் ஆபரணாதிகளால் ஆடம்பரவேடங்கொள்ளாதிருத்தலே நாகரிகமென்று கருதினரென்ற கொள்கையை வெளியிட்டுத் தொன்னூல்களிலிருந்து மேற்கோள்காட்டி வற்புறுத்தியதாகச் 'செந்தமிழ்'ப்பத்திரிகையில் கூறியிருக்கின்றது (செந்தமிழ்; தொகுதி 18. பகுதி 10. பக்கம் ௩௬௩). ஐயங்காரவர்கள் தொன்னூல்தேர்ச்சி மிகவேபெற்ற பேரிசைப் புலவராகையால், தமிழ்நாட்டின் முன்காலத்து நடத்தையைப்பற்றி அவர்கள்விளம்புங் கூற்று என்போலியரா லெளிதில் மறுக்கத்தக்கதன்று. என்னை? "ஈயாடுவதோ கருடற்கெதிரே, இரவிக்கெதிர் மின்மினியாடுவதோ?" ஆயினும், இழைபூணல் தற்காலத்து மக்களின் தவறொழுக்கமென்றும், முன்காலத்தார் அணிபறித் தழகுசெய்யு மியல்பினரென்றும் தமிழிலக்கியத்தால் தாபிக்கமுடியாதென்ற ஐயம் என்மனத் தெழுந்தது பற்றி ஈண்டுச் சிலவரிக ளெழுதத் துணிவுற்றேன்.

தமிழில் தொன்றுதொட்டுப் 'பெண்' எனும்பொருளை அன்மொழித் தொகையாலுணர்த்திவரும் பன்மொழிகளுள் 'ஆயிழை', 'ஏந்திழை', 'சேயிழை' 'நேரிழை' முதலியன சிலவாம். உதாரணமாக இங்குச் சிலநூற் பிரயோகங்கள் காட்டப்பட்டுள:—

"ஆயிழையொடின்புறு மறத்தைமுதலாற்றும்" கந்தபுராணம்.

"இருண்மையீருண்கணிலங்கிழையீன்றுட்கரியளோ"

8-ம் பரிபாடல்.

"நீருரைசெய்நீர்மையில் சூளென்றி நேரிழாய்" அ-ம் பரிபாடல் 73.

"நேசமும்வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர் சீசி இவையுஞ் சிலவோ." திருவாசகம் 7. 6.

"நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்"
ஆண்டாள் திருப்பாவை.

"திங்கள் திருமுகத்துச்சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி"
ஆண்டாள் திருப்பாவை.

"செங்கனிவாயிதழுந்துடிப்பச்சேயிழையீர்சிவலோகம்பாடி"
திருவாசகம் கூ-ரு௩.

அன்றியும், மகளிரை "அணியிழை நல்லார்" என்று கூ-ம் பரிபாடலிற் கூறியிருப்பதும், அதே பரிபாடலில் வள்ளியை 'ஒள்ளிழை' என்ற ஆகுபெயராலுணர்த்தியதும் கவனிக்கத்தக்கது. மேற்கூறிய நூற் பிரயோகங்களால், தமிழ்ப்பெண்களின் பண்டைக்கால முக்கிய இலக்கணம் ஆபரணங்களால் தங்கள் தேகத்தை யலங்கரித்துக்கொள்ளுதலென்றும், அவ்வழக்கம்பற்றி இலக்கணையாக, ஆபரணத்தைக்குறிக்குஞ் சொல்லாகிய "இழை" என்ற பதத்தைத் தனியாகவும் அடைமொழி சேர்த்தும் பெண்மக்களையுணர்த்த முன்னோர்கள் பிரயோகித்துவந்தன ரென்றும் தெள்ளிதிற் காணக்கிடக்கின்றது. அழகு பெண்டிரின் உரிமை யாகக்கருதி, காரிகை, சுந்தரிபோன்ற மொழிகளாற் பெண்மக்களையுணர்த்திய முற்காலத்தறிஞர்கள், அணிகலன்பலபூண்டு அழகுக்கழகுசெய்யும் வழக்கம் பெண்டிரிடந் தொன்முறைவிளங்குதல்கண்டு, ஒள்ளிழை, ஏந்திழை போன்ற பன்மொழிகளாற் பெண்பாலர்க்கு விசேடணப்பெயர் கற்பித்தார்கள். இவ்வழக்கால் தமிழ்நாட்டுப் பெண்மக்கள் பண்டைக்காலத்திற் கலனணிவதி லார்த்திப்பெருக்கு அடைந்திருந்தார்களென்று ஐயமறக் கூறலாம்.

முன்காலத்தில் தமிழ்மாதர் உச்சிமுத லுள்ளங்கால்வரை ஒவ்வோருறுப்பினும் பலவாபரணங்க ளணிந்துவந்தார்களென்பது தொன்னூல்களால் நன்குவிளங்கும். சான்றாகப் பின்வருவனவற்றை ஆய்ந்துநோக்குக. ஆறாம் பரிபாடலில், வையைப்புனலாடும் மகளிரைக்கூறுமிடத்து.

தொடிதோள்செறிப்பத்தோள்வளையியங்கக்
கொடிசேராத்திருக்கோவைகாழ்கொளத்
தொகுகதிர்முத்துத்தொடைகவிழ்புமழுக

என்று. ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் வர்ணித்திருக்கின்றார். ஏழாம் பரிபாடலில்,

துனைந்தாடுவாராய்கோதைய
ரலர்தண்டாரவர்காதிற்
றளிர்செரீஇக்கண்ணிபறித்துக்
கைவளையாழிதொய்யகம்புனைதுகின்
மேகலைகாஞ்சிவாகுவலய
மெல்லாங்கவருமியல்பிற்றாய்

என்று மையோடக்கோவனாரும் பாடியிருக்கின்றார். ஆண்டாளும் திருப் பாவையில்,

சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்

என் றருளிக்கூறுவது இவண் கவனிக்கத்தக்கது. சிலப்பதிகாரம் கடலாடுகாதையில்,

அலத்தக மூட்டிய வஞ்செஞ் சீரடி
நலத்தகு மெல்விர னல்லணி செறீஇப்
பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதங்கை
யரியகங் காலுக் கமைவுற வணிந்து
குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற் செறித்துப்
பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்
நிறங்கிளர் பூந்துகி னீர்மையி னுடீஇக்
காமர் கண்டிகை தன்னொடு பின்னிய
தூமணித் தோள்வளை தோளுக் கணிந்து
மத்துக மணியொடு வயிரங் கட்டிய
சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை
பரியகம் வால்வளை பவழப் பல்வளை
யரிமயிர் முன்கைக் கமைவுற வணிந்து
வாளைப் பகுவாய் வணக்குறு மோதிரங்

கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி மோதிரம்
வாங்குவில் வயிரத்து மரகதத் தாள்செறி
காந்தண் மெல்விரல் காப்ப வணிந்து
சங்கிலி நுண்டொடர் பூண்ஞாண் புனைவினை
யங்கழுத் தகவயி னாரமோ டணிந்து
கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூமணி
செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற மறைத்தாங்
கிந்திர நீலத் திடையிடை திரண்ட
சந்திர பாணித் தகைபெறு கடிப்பிணை
யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து
தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி
தொய்யகம் புல்லகந் தொடர்ந்த தலைக்கணி
மையீ ரோதிக்கு மாண்புற வணிந்து

என்று இளங்கோவடிகள் அக்காலத்துப் பெண்மக்கள் பாதாதிகேசம் வரையிற் பூணு மாபரணங்களை விளக்கிக் கூறியுள்ளார். அடியார்க்கு நல்லாருரையிலும் மூலத்தைத் தழுவியும் விரித்தும் ஏனையோர் கூற்றுக் களும் எடுத்துரைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றை யெல்லாம் ஆய்ந்த பிறகு, முன்காலத்துத் தமிழ்ப்பெண்டிர் பல்வகைக்கலன்கள் அங்க மொவ்வொன்றிலும் அணிந்து விளங்கினரென்று துணிதல் சற்றுந் தவறாகாது.

திருவனந்தபுரம். கே. ஜி. சேஷையர்.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார்பிள்ளைத்தமிழ்.

[ஆழவார் பிள்ளைத் தமிழ்:—இந்நூலை இயற்றியவரது பெயர் காலம் முதலியன புலப்படவில்லை. இந்நூற் செய்யுட்களிற் சில எனக்குக் கிடைத்தன. அவை பத்திச்சுவையைப் பெருக்குவனவாகவும், இலக்கியங்கற்கப்புகுவார்க்குப் பெரிதும் பயன்படத்தக்கனவாகவும், செய்யுள் செய்யுந்திறத்தை யுண்டாக்குவனவாகவும், இனிய நடையில் இயற்றப்பட்டனவாகவும் விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு செய்யுளும் அழகர் பிள்ளைத்தமிழேபோல வெவ்வேறு சந்தச்சுவைபெறப் பாடப்பட்டுள்ளது. இச்செய்யுட்கள் எனக்குக் கிடைத்தபடியே பதிக்கப்பெற்றுள்ளன. இதிற் காணப்படும் பிழைகளைத் திருத்திக்கொள்ளும்படி அறிஞர்களை வேண்டுகிறேன். இந்நூலின் எஞ்சியபாகமுமுள்ள ஏட்டுச்சுவடிகள் வைத்திருப்போர் அவற்றைக் கொடுத்துதவுவார்களாயின் இயன்றவரை திருத்திச் செந்தமிழிற் புத்தகமாக வெளியிடற் குபகாரமாகும்.]

பாயிரம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆயுந் தமிழ்த்தென் குருகூரி லேவந் தவதரியா
நாயும் பரகதி பெற்றதைக் கேளு நமக்குவந்து
போயும் பிறருற வல்லநெஞ் சேதினம் போற்றுதும்வா
தாயும் பிதாவுநம் மாழ்வார் திருவடித் தாமரையே. (௧)

தேடிய செல்வமெல் லாந்திரு வாய்மொழி தேர்ந்துவழி
கூடிய வூர்களெல் லாங்குரு கூர்சொற் கொழித்தெடுத்துப்
பாடிய நாமமெல் லாமகிழ் மாறன் பரிவுடன்சென்
றாடிய தீர்த்தங்க ளெல்லாந் திருச்சங் கணித்துறையே. (௨)

வேறு.

தேனுறு மகிழ்த் தொடையலு மௌலியுந்
திருக்கிளர் குழைக்காதுங்
கானுறு மலர்த் திருமுகச் சோதியுங்
கயிரவத் துவர்வாயு

மோனமாகிய வடிவமு மார்பமு
முத்திரைத் திருக்கையு
ஞானதேசிகன் சரணதா மரையுமென்
னயனம்விட் டகலாவே. (௩)

பாராத கல்விப் பரந்த பொருளனைத்து
நேராக முன்வந்து நிற்குமே—தோராது
தேவிறு கொண்ட திருமாலை முத்தமிழ்தேர்
நாவீ றனைத்துதித்த நாள். (௪)

என்றுந் திருமாற்கே யாளாவே னெம்பெருமா
னென்று மெனக்கே பிரானுவா—னென்றும்
பிறவாத பேராளன் பேரா யிரமு
மறவாது வாழ்த்துகவென் வாய். (௫)

காப்பு.

பூபார மன்பதைக வீடேற வருள்பெரும்
பூதூர் தழைத்துமலியப்
புகழ்தருஞ் சித்திரைத் திருவா திரைப்பரம
புண்ணிய தினத்தவதரித்
தாபாச வறுசமய வேராறுத் தெட்டெழுத்
தாதிமுத லென்றுகூறத்
தாழ்வான் மதித்தருள வாழ்வான தற்சரண
மபிடேகம் வைத்தருளினர்
கோபாலர் தொழுபெரிய பெருமா ளரங்கர்தங்
கோயிற் றிருப்பதிமுதற்
கூறுந் திருப்பதிகள் யாவுந் தழைப்பநங்
குழகனழ கியநம்பிமுன்
சீபாடியஞ் சுருதி வேதந் தனக்கரு
ளிராமா நுசற் றொழுதுமெஞ்
சிறியசொற் புன்கவிதை சீபராங் குசமுனிவர்
திருவுள முவந்தருளவே.

நூல்.

காப்புப்பருவம்.

கார்கொண்ட திருமேனிப் பசும்பொருப்பி னடுவே
கதிரெறிக்கு மின்போலக் குடியிருக்கு மொருத்தி
தார்கொண்ட முலையழுந்தித் தழும்பிருந்த மார்பத்
தனிப்பெருநா யகக்கடவுள் சரணமலர் தொழுவாஞ்
சீர்கொண்ட மணிமாடந் திகழ்குருகூர் நங்கை
திருவயிறு வாழவந்த திருக்குழவி மாறன்
பார்கொண்ட மறைநூலின் பயன்கொண்டு தமிழ்நூல்
பாடவல்ல பெருமானைப் பாங்குசனைக் காக்கவே. (க)

வேறு.

பொதியு மிதழ்வீடு தாமரைக் கோற்றொடி
புணருமணிமார்ப மாயனைத் தாட்சுடர்
புவனி பதினாலு மூடுறத் தாக்கிய
பொருளை யவிராழி வால்வளைக் கோட்டொடு
முதிய கதைவேணு வார்சிலைத் தோற்றிய
முகிலை யுறிதேடி வீடுபுக் காய்ச்சியர்
முறுவல் செயவாடு நீள்குடக் கூத்தனை
முருகு வனமாலை நாதனைப் போற்றுதுங்
கதிய மதகூடு பாய்புனற் சேற்றெழு
கமல மணநாறு வாவியைப் போட்டுகள்
கடிய நெடுவாளை பாளையைத் தூக்கிய
கமுக மடல்பீறி யூறுபட் டேற்றிடை
குதிகொண் மதுவாச நீருடைத் தாற்றிடை
குமிழி யெழவோடி மேவிடப் பார்ப்பொடு
குருகு கரையேறி யேதெனப் பார்த்தெழு
குருகை வருகாரி மாறனைக் காக்கவே. (உ)

வேறு.

நறைகம ழிதழி தாங்கிய வேணிக் காட்டிடை
நதிசெரு கியபுராந்தனை மூரிப் பேய்ப்படை
நடமிட வினிய தாண்டவ மாடிக் காட்டிய
நவையறு கெவுரி காந்தனை மாறித் தூக்கிய
வறைகழ லிசையி லோங்கிய ஞானக் கூத்தனை
யயனிடு சொலவு வேண்டிய சாபக் கோட்டியை
யடுமொரு குழகர் பூந்தொடை மார்பக் கோட்டக
மழகெழ வினிது தோய்ந்தருண் மாதைப் போற்றுது
முறைபடு தயிரை மாந்தி யுபாயப் பேய்ச்சியை
யுறவொடு மருவி வாந்தவ மாகிக் கீழ்ப்பட
வுயிர்நிலை பருகி வாங்கிய மாயச் சூழ்ச்சிய
னுளமறி கருணை யின்றுயிர் சேரக் காத்திடை
மறைதமி ழிசைக ளாம்படி பாரிற் றேற்றிய
வரதனை நறவு தேங்கிய தாமப் போர்க்கழி
மகன்மக னியம மோங்கிய வாசத் தோட்டவிழ்
மகிழ்புனை புயப ராங்குச மாலைக் காக்கவே. (௩)

வேறு.

மட்டவிழ்ந்த துழாய்த்தொடை மற்புயன்பர மேட்டியை
வைத்தசிந்தை வரோத்தமன் மட்டெழுந்தமி ழூட்டிய
தொட்டளைந்திரு தாட்டொழு சுத்தநங்குரு கூர்ப்புயல்
துப்பிளங்கனி வாய்ச்சிறு சொற்பெறும்படி காப்பவன்
நெட்டுலைந்த பலாச்சுளை நெக்குடைந்தொழு கக்கழை
நித்திலந்தெறி யாப்பய னித்தல்விண்டு களாப்பல
புட்டழங்கி யெழாச்சில புட்பமண்டப வாய்க்குடி
புக்கிருந்திசை தேக்கிய பொற்குறுங்குடி மூர்த்தியே. (௪)

வேறு.

பாமலை குந்தையி லொருதனி யொண்சுடர்
வரகுண மங்கையின் மாமணிக் கார்க்கடல்
பரவு புளிங்குடி தொலைவிலி மங்கல
முகில்பது மந்தகு லோசனக் காட்சியர்

வரமுனி பெண்கொடி தொழுத குளந்தையின்
மாகத மன்பினர் மாநிதிச் சேர்ப்பினர்
வருணன் வணங்கிய மகர நெடுங்குழை
மணிமுது குன்றுறை பேரையைப் போற்றுது

மரவம் வெகுண்டெழு கணபண பந்தியி
னடன விதந்தரு நீள்குடக் கூத்தின
னகிலமு மண்டமு மெவைகளு மிந்த்ரிய
மவைகளு மின்றிய நாளிடைத் தோற்றிய

சுரர்புவ னம்புவி கடவுளர் மன்பதை
சுருதி தரும்பெரி யோனைமுற் பூத்தவர்
துளவணி புங்கவர் பரிபுர பங்கய
துணைமுழு குஞ்சட கோபனைக் காக்கவே. (ரு)

வேறு.

இருபுடை யொளிரு மடிபடை வெயினு
மெயிலெழு நிலவும் ப்ரகாசித்தார்ப்பன
வெழுபுவி நடுவு திரிதரும திமை
யெறிசுடர் வெகுண்ட பானுவைக்கர்ட்டுவ

வொருவிழி பரிதி யொருவிழி ஞெகிழி
யொருவிழி யொழுகுங் க்ருபாநிதிப்பாற்கட
லொருபுற முதிய திகிரியி னுருவ
வொருபுற ந்ரசிங்க ரூபனைப்போற்றுதும்

பொருதிரை யுததி மொகுமொகு மொகென
நடுதறி நடுமந்த ராசலப் பூட்டுறு
புழைபடு முரக கயிறிறை சுலவி
யருளமு தியலின்சொ லாயிரத்தாற்றரு

குருபா னியம குணபா னுபய
குலவரன் வளர்சந்த்ர சோதியைத் தேக்கிய
குளிர்முக வனச மொழுகிய திரும
ணழகெழு தியசெஞ்சொன் மாறனைக்காக்கவே. (சு)

வேறு.

மாடமீட்டிய வீதிநாற்றிசை வாவுதாட்கொடியேழ்
வாசிபூட்டிய தேரையோட்டுவ வானநாட்டவர்வாழ்
வீடுகாட்டுவ போல்விடாப்புகழ் வீசுநூற்குருகூர்
வேதம்வாய்த்தருண் மாறனேத்தரு மேனிகாத்தருள்வா
ராடன்மாக்களி கூரநோக்கிய வாதிமூர்த்தியன்மா
லாழிகோட்டொடு சாபம்வாட்கதை காவலாய்ப்புடைசூழ்
சேடன்மேற்றிரு மாதர்போற்றிய சேயதாட்பெரியோன்
றேசுநாட்டமர் வாசனுற்றிசை சேனைகாப்பவரே. (எ)

வேறு.

விழிக்கட்பொங் கழற்கக்குஞ் சினத்துக்ரந் தெவிட்டிக்கொண்
டெயிறு முறுகிய பாந்தளைக் கீழ்ப்பட
மிதித்துத்தன் க்ருபைக்கட்பங் கயத்தைக்கொண் டிராட்சிக்குந்
தருண வருண பதாம்புயக் கூத்தினர்
தெழித்துச்செந் தயிர்க்கட்டுண் டேற்கட்டுண் டழக்கற்குங்
குழவி மதமுது தூங்கலைக் காத்தவர்
திருச்சக்ரந் தடக்கைச்சங் கடற்கட்கந் தனிப்பொற்றண்
டரிய வரிசிலை யாந்துதித் தேத்துவஞ்
சுழித்துத்தெண் டிரைத்தத்துந் தடத்திற்பங் கயத்திற்கண்
குமரி வரிவளை யீன்றமுத் தாற்றிருள்
சுருட்டிச்சந் த்ரவட்டத்தின் கதிர்ச்சுற்றுந் திருச்சுற்றுங்
கனக மணியணி காஞ்சனத் தாற்கொடி
கிழித்துப்பைம் புயற்பக்கம் பிலிற்றித்தண் டுளிக்கர்ப்பங்
கமுக மடல்வழி பாய்ந்தெழப் பார்ப்பொடு
கிளிக்குப்பஞ் சரத்திற்செஞ் சிறைப்பொத்தும் பொழிற்சுற்றுங்
குருகை நகர்வரு மேந்தலைக் காக்கவே. (அ)

வேறு.

உரக பணமுடி மேற்றுயி லொளிமணி மேகசி லோச்சய
மொருதிரு நாபியின் மூர்த்திய வுணர்வரி தாய்மறை கூப்பிடு
பரம வியூகமு லாக்கினி பருகிவி டாமல்வி டாய்த்தெதிர்
பரவு திராவிட நூற்பொதி பழமறை யோனிசை காப்புவு

னரவ கிரீட மணுேற்பவ வயிர்பணி யாயிர வாய்த்தழ
லடர்கதி ரோணுெளி காட்டிய வணிவின தாசுத சித்துவன்
வரமலி வானவர் நாட்டிடை மணியணி கோபுர மேற்செலு
மதின்முடி மேல்வட கீழ்த்திசை வளர்கரு டாசல மூர்த்தியே (கூ)

வேறு.

இருநிலஞ் சேரடைவு நெடுவிசும் பூடுருவி
யெழுதருங் கார்கடவுளா
மெவர்களுஞ் சேரவா வொருகிழங் காமொளியை
யிதயபங் கேருகம்விடா
துருகியொன் ருனசுவை பருகிளம் பாலனமு
துமிழ்தரும் பாவினிசைதே
ரொருபெரும் பாவலவன் மகிழலங் காரனரு
ளுறுதிகொண் டாளுவனதேன்
மருவிருஞ் சோலைசெறி குருகைதண் சேறைகடன்
மலைசெழுங் காழியுறையூர்
வரிசைவண் டேர்புருடை திருவழுந் தூர்முதிய
வதரிதண் காவுறைகுவார்
திருவரங் கேசர்திரு மலையலங் காரரணி
திருவுளம் பாடிநகரார்
திருவநந் தேசரழ கியகுறுங் கேசரிவர்
சிறியசெஞ் சேவடிகளே. (கo)

வேறு.

செம்பொற் ப்ரகாசநவ ரத்நரா கக்கிரண
சித்ரவித் தாரசிகரத்
தெய்விகவி மானகா வற்கடவு ளாகவுஞ்
செய்தொழிற் பகுதியிலவா
மும்பர்க்கு மெட்டாத வெம்பிரா னும்பரொடு
முலகுநிய மித்துலகிடத்
துயிரைநிய மித்தருள வயனைநிய மித்திடுமு
ளுெருவரிவ ரென்னவுளவோ

கம்பக் கடாசயில வுலகமிக் கவிதைதா
வ..............றென்பராற்
காவற்கு மிக்கடவுள் யாவர்க்கு மிக்கடவுள்
கடவுளெவ ருக்குமுதலா
மம்பொற்..............................வையு
மவனலாற் றெய்வமிலையா
லாழ்வாரை யெங்கள்குல வாழ்வாரை நங்குருகை
யாதிநா தன்காக்கவே. (கக)

காப்பு முற்றும்.

செங்கீரை.

ஒருமந் தரப்பரிய சயிலந் திரித்துததி
யுதரங் குழப்பியபிரா
னுலகுண் டடர்த்துவெகு பகிரண்ட முட்டவிடு
மொருபங்க யத்தறிவுநோய்
கருமந் தரித்துமன னகமொன்று பட்டினிய
கருமஞ் சலித்துமறைநூல்
கழறும் பரப்பிரம வொளிகண்டு தத்வநெறி
கரைகண் டருட்பகுதியால்
வருமிந் த்ரியக்கருவி தனைவென் றழுக்குடைய
மலபெந் தனக்குடில்புகா
வழிதண் டமிழ்ச்சுருதி யமுதம் புகட்டியதி
மதுரந் தெவிட்டியெழவே
திருமந் திரக்கவள மிசையுங் குழக்களிறு
செங்கீரை யாடியருளே
திருவாய் மொழிப்புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரை யாடியருளே. (க)

வேறு.

பஞ்சரப் பலவித விகாரமோ கிதமுடைப்
பஞ்சபூதிகளின் வகையைப்
பகுதிசெய் தறிவினைப் பிறிதுபடு வித்ததொரு
பரமனூ னக்குழவியே

வெஞ்சமத் தூத்தரித் துத்திரி தருந்திகிரி
வித்தில்முத் தித்தசுடராம்
விரிசடைக் கடவுளுந் திசைமுகத் தொருபானும்
வேறுவே றுருவுமடைவே
யஞ்சனக் கிரியுருவி லொன்றாகி யொன்றான
வண்டகோ டிகளின்வெளிமு
டந்தகா ரத்தைவிட் டந்தர்யா மித்துவத்
தப்புறப் பட்டபரம
செஞ்சுடர்க் கதிர்வயிர வொளிவிடுஞ் சிறுபால
செங்கீரை யாடியருளே
திருவாய் மொழிப்புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரை யாடியருளே. (உ)

வேறு.

சலதி தழங்கொலி குலவு கயங்களில் வண்டா னஞ்சேரத்
தமர மிடும்பல படுகர் தொறுஞ்சிறு சங்கோ டும்போகிப்
புளரி வலம்புரி குலவு கயங்களின் மண்டூ கந்தாவிப்
பொதியவிழ் பங்கய நறவுக விண்டலர் திண்டா டுந்தாள்பட்
டலசி யுடம்பிடை புதைய விளம்பெடை ஞெண்டோ டும்போகித்
தலவ னுறங்கிய வமளி குலைந்திட வண்டா டுஞ்சோலைத்
திலக வளம்புனை குருகை நெடுந்தகை செங்கோ செங்கீரை
திரிபுவ னம்புகழ் பெருமுது பண்டித செங்கோ செங்கீரை. (ங)

வேறு.

வெங்கட் பணுமகுட காகோ தரத்திறைெடு
மேகோ தயக்கடவுளால்
வேதப் பாப்பிரம வாதிக் குறுங்குடியுள்
வேரித் துழாய்நிமலர்பாற்
றங்கட்கு மகவாசை பெரிதான காரியார்
தகவுடைய நங்கையுடனே
தருமநெறி யுறவந்து தவமுயலு மதுகண்டு
தனிநா யகப்பொருண்மகிழ்ந்

தூங்கட்கு மகவாகி யாமுலகில் வருதுமென்
றுற்பவித் தருளியுலகத்
துயிர்முழுது மீடேற வுபநிடத நான்மறையை
யோரா யிரத்தமிழினுற்
செங்கட் பராபரனை யறிவித்த சிறுகுழவி
செங்கீரை யாடியருளே
திருவாய் மொழிப்புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரை யாடியருளே. (௪)

வேறு.

ஆதிநான் முகபுரா ணங்கலி புகாதியி
லகண்டலோ காதிபதிவந்
தருமறைத் தமிழ்புகலு மெனவுரைத் திடுநெறியி
லவதரித் தருளுமளவிற்
போதஞா னக்கிரண வாதபோ தயசோதி
புவியிரு ளலைத்தெழுதலாற்
பொங்குநீர் வடதிசைக் கங்கையிற் கண்டபிற்
றென்றிசைப் புவனத்து நம்
வேதநா தக்கடவுள் வெளிவந்த தெனவென்று
விடைகொண்டு மதுரகவியால்
விழிதிறந் ததிர்கண்டு பொய்ந்நின்ற ஞானமென
மெய்ந்நின்ற மொழியருளியோய்
சீதநாண் மலர்மகிழ்த் தொடைமார்ப சடகோப
செங்கீரை யாடியருளே
திருவாய் மொழிப்புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரை யாடியருளே. (௫)

வேறு.

வரிசைவை காசியிற் றிருவிசா கத்தினிய
வாரமொரு புகரில்நெறியாய்
வளர்பக்க மூவைந்தி லணியெகின யோகத்து
வந்தவ தரித்தளவிலா

வுரிசையா ரமுதுண்டு திருமுலைப் பாலமுத
முண்ணும னண்ணுதபே
ரொளிகண்ட கண்பிரியில் வெளியுண்டு போமென்ன
வுள்ளஞ்சி நயனமூடிப்
பரிசன முராரிதிரு நாமபா ராயணம்
பழுதுபடு மென்னவெருவிப்
பவளவாய் திறவாத ஞானபோ தகமதலை
பரமவா நந்தநியமத்
தெரிசனவ ரோதயக் கவிதையமு தக்குழவி
செங்கீரை யாடியருளே
திருவாய் மொழிப்புலவ குருகூர் நகர்க்கிறைவ
செங்கீரை யாடியருளே. (௬)

இராமாநுஜையங்கார்,
உதவிப்பத்திராதிபர்.

படிமை.

"படிமை" என்ற மொழி, படிமா என்ற பிராக்ரதமொழியின் திரிபென்று என் நண்பர் ஸ்ரீமான் வையாபுரிப்பிள்ளை எழுதியிருக்கிறார். "படிமை" என்ற பதத்தை, படி+மை என்று பிரித்து 'மை' தொழிற் பெயர்விகுதியாகக்கொண்டு அம்மொழிக்குப் "படிப்பு" என்ற பொருள் கோடல் தவறுமோ? மடிமை, மிடிமைபோன்ற மையீற்றுமொழிகளையும் இங்குக் கவனிக்க. படிமை அல்லது படிப்பு எல்லாவகைப் படிப்பையு முணர்த்துமாயினும், முன்காலத்தில் வேதாந்தஞானம் பெறுவதையே மெய்ப்படிப்பாய்க் கருதினராகையால், படிமை என்ற பதத்திற்கு இளம்பூரணர் கூறியவாறு சிறப்புப்பொருள்கொள்ளப்பட்டதென்று நினைக்கலாம். அவ்வாறே, ஓத்து என்றதன்பொருள் பொதுவாய் 'ஓதப்படுவது என்றிருப்பினும் "மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்" என்றவிடத்து, வேதமென்றும், "அகத்தியனுக் கோத்துரைக்கு மருட்குருவாம்" என்றவிடத்து வேதாந்தஞானம் என்றும் பொருள்படுதல் காண்க.

கே. ஜி. சேஷையர்,

ஸ்ரீ:

தொல்காப்பியக் கல்லாடருரை.

ஒல்காப்பெருமைத் தொல்காப்பியமுனிவ ரருளிய விலக்கண நூலுக் குரைவகுத்த பெரியோர் உரையாசிரியரும், சேனாவரையரும், பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும், கல்லாடருமாவர். அவர்களியற்றியவுரைகளுள் உரையாசிரிய ரிளம்பூரணருரை தொல்காப்பியம் முழுமைக்கு முள்ளது. சேனாவரையருரை சொல்லதிகாரத்திற்கே யுள்ளது. பேராசிரியருரை சொல்லதிகாரத்திற்கும் பொருளதிகார விறுதி நான்கியல்கட்கு முள்ளது. நச்சினார்க்கினியருரை முதல் இரண்டதிகாரங்கட்கும் பொருளதிகார முதல் ஆறியல்கட்கும் இப்பொழுது காணப்படுவது. கல்லாடருரையோ சொல்லதிகாரத்திற்குள்ளும் சிறிது பாகத்துக்கே நிரம்புதலில்லாதநிலையில் அருகியிருக்கிறது.

இதன் பிரதியொன்று "தொல்காப்பியம்—கல்லாடனார்விருத்தி' என்றபெயருடன் சென்னை இராசாங்கக் கையெழுத்துப்புத்தகசாலையில் இருப்பதாகத்தெரிகிறது. இவ்வுரையெழுதிய கல்லாடனார் சங்கத்துச் சான்றோருள் ஒருவராகிய கல்லாடனார்தாமோ அன்றி அப்பெயர்கொண்ட வேறொருவரோ என்பதே ஈண்டாராயப்புக்க விஷயமாகும்.

இவ்வாராய்ச்சிவிஷயமாக அவ்வுரைப்பிரதியுண்மையைக் கண்ணுற்ற ஸ்ரீமான் சேஷகிரிசாஸ்திரியார் (M. A.) அவர்களுடைய அபிப்பிராயமாகவுள்ள வாக்கியங்கள் முதலிற் கவனிக்கத்தகும். அவை,—
"The work under notice is a commentary on the second part of the Tolgappiyam, viz, the chapter on Etymology, attributed to Kalladar, one of the poets of the third Tamil Sangam and author of the famous poetical work Kalladam and portions of Agananuru, Purananuru, Kurundogai and Tiruvalluvamalai; but from the nature and style of the commentary under notice, one would naturally be led to the conclusion that *the commentary is the production of a very inferior hand*"* என்பனவாம். இவற்றால் அவ்வுரை சங்கப்

* Report on a search for Sanscrit and Tamil manuscripts for they are 1893, 94, No. 2. Page 111.

புலவராகிய கல்லாடனாரா லியற்றப்பட்ட பெருமையுடையதென்று கொள்ள இடமில்லையென்று வெளியாகிறது. அதனை யடிப்படையாகக் கொண்டு பழயதமிழ்நூலுரைகளை யாராயப்புக்கவிடத்து அவர்கள் கூறுவது உண்மையுடையதென்றே விளங்குகிறது.

உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணவடிகள், ஆறுப்புலமைச் சேனாவரைய ருள்ளிட்ட தொல்லாசிரியர் பல்லோரானும் பெருஞ்சுட்டுப் பெற்றவர். சேனாவரையர் உரையாசிரியரைக் குறிக்கநேர்ந்தவிடத்தெல்லாம் அவர்மாட்டு மிகுந்த அச்சத்துடனும் மரியாதையுடனும் எழுதிச்செல்வர் என்ப. இன்னும், "முன்னூ லொழியப் பின்னூல் பலவினும், நன்னூ லார்தமக் கெந்நூ லாரு, மிணையோ வென்னுந் துணிவே மன்னுக" என்று முதன்மைபெறுதற்கேற்ற சிறப்புக்குரிய 'நன்னூலாசிரியரும் தம் சூத்திரங்கள் சிலவற்றை இளம்பூரணருரைக்கருத்தைத்தழுவியே இயற்றிப்போந்தா' ரென்றுங் கூறுப. இதனானும் அவ்வுரையின்பெருமை விளக்கமுறும். நன்னூலுரையாசிரியரான மயிலைநாதரும், இவ்வுரையாசிரியரைக் கூறுமிடத்து, "உளங்கூர் வேள்வி இளம்பூ ரணரெனு, மேதமின்மாதவர்" என மிகுந்த நன்குமதிப்புடன் குறிப்பர். அடியார்க்குநல்லாரும், "உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணவடிகள்" என்றும், "நெடியோன் குன்றமும் தொடியோள் பௌவமும்" என்னுஞ் சிலப்பதிகார அடியுரையில், குமரியாறு கடல்கொண்டசெய்தி, "எற்றாற் பெறுதுமெனின் நக்கீரர் உரைத்த இறையனார் பொருளுரையானும் இளம்பூரணவடிகள் முகவுரையானும் பெறுதும்" என்றும் உரையாசிரியரைப் பெயர் குறித்துள்ளார். அன்றியும் கற்றோர் பலரும் இளம்பூரணரையே தொல்காப்பியத்துக்கு முதன்முத லுரைகண்ட பெருமைக்குரியவரென நாட்டினர்.

இனி, சேனாவரையரது பெருமையை நோக்குமிடத்து அஃதெம்மாலளந்துரைக்குந் தரத்தினதன்றென்பதைக் கற்றோர்பலரும் நன்கறிவர். அவர் நச்சினார்க்கினியராற் குறிக்கப்பட்ட பழமை வாய்ந்தவர். இன்னும் தொல்காப்பியப் பாயிரவிருத்தியானும் பிறவற்றானும் அவருரையின் பெருமை இனிது விளங்கும்.

அவர்களோ டொப்பவே பேராசிரியரும் பல வுரையாளராற் குறிக்கப்பட்ட பழமையும் பெருமையும் உடையோராவர். நச்சினார்க்கினியர்

தொல்காப்பியக் களவியலுரையின்கண்ணே "நாட்டமிரண்டு மறிவுடம்படுத்தற்குக், கூட்டி யுரைக்கும் குறிப்புரை யாகும்" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில் "இங்ஙன மிதற்குப் பொருள்கூறல் ஆசிரியர்க்குங் கருத்தாதல் 'புகுமுகம் புரிதல்' என்னும் மெய்ப்பாட்டியற்சூத்திரத்தா னுணர்க. அதற்குப் பேராசிரியர் கூறிய உரையானு முணர்க" என்று பேராசிரியருரையினைச் சுட்டிச் செல்வர். அன்றியும், யாப்பருங்கலவிருத்தியினும் "பிறைநெடுமுடிக் கறைமிடற்றனார் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்" "நீர்மலிந்த வார்சடையோன் பேர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர்" "பெண்ணொருபாகன் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்" "திரிபுரமெரித்தவர் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்" "வாமமேகலை மாதையோர் பாகனார் நாமமகிழ்ந்த நல்லாசிரியர்" எனப் பலவாறாக அவர் பாராட்டப்பெறுதலைக் காணலாம். இன்னும் அவர் "நல்லறிவுடைய தொல்பேராசான்" என்றும் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவர். நன்னூல் விருத்தியுரைகாரரும் 'ஆத்திரையன் பேராசிரியன்' என இவர்பெயரைக் கூறியுள்ளார்.

இது நிற்க, நச்சினார்க்கினியரோவெனின், அவரும் அங்ஙனமே உரையாசிரியரென் றெண்ணப்படும் பெருமையிற் சிறந்த பகுதி பெறுதற்குரியரென்பது கற்றார் பலரும் நன்கறிந்தது. அதனை அவருடைய உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்தானும் பிறவற்றானு மறியலாம். "வேதபோத, நச்சினார்க் கினியா னெச்சி னறுந்தமிழ் நுகர்வர் நல்லோர்" என்பதும் ஆன்றோர் கூற்றும்.

ஆகவே, இங்ஙனம் தொல்காப்பியத்திற்கு உரையிட்ட பெரியோர்களின் பழமை பெருமைகளை முன்னோருரைகொண்டு ஒருவாறு எடுத்துக் காட்டினேன். அதனால் உடனொத்த கல்லாடருரையும் அவ்வாறு தமிழ்நூலுரைகளில் யாண்டும் பயிலாமை அதன் பழமையில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு விழைவுடைய நம்மனோர்க்குப் பெரிதும் இடையூறாய் நிற்பது நன்குவிளங்கும்.

தொல்காப்பியச்சொல்லதிகாரத்திற்கு நிரம்புதலில்லா இவ்வுரையியற்றிய ஆசிரியர், கடைச்சங்கத்துப் புலமைவகித்து, அகநானூறு, புறநானூறு குறுந்தொகை முதலிய நூல்களின் சில பாடல்களியற்றியவருமாகிய, கல்லாடரேயாயின் அவர் இளம்பூரணர் முதலிய உரையாசிரியர்களுக்குக் காலத்தால் மிகவும் முற்பட்டவரே யாகவேண்டும். ஆகவே

அவருரைபற்றிய குறிப்புக்கள் பண்டையுரை நூல்களுள்ளே மேற்கோளாக நன்குமதிப்புடன் பயிலவேண்டுவதும் இன்றியமையாத தாகும். அங்ஙனமாக முன்னோர் யாரும் தொல்காப்பியக் கல்லாடருரையைப்பற்றிக் கூறுதத்தே அது சங்கப்புலவராகிய கல்லாடராற் செய்யப்பெற்றதன்றென்பதற்குச் சான்று பகர்கின்றது.

இக்கொள்கை இன்னும் மற்றொரு சிறந்த நியாயத்தானும் வலியுறும். தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தின்கண்ணே,

> "உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
> அஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே
> யாயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே."

என்பதே முதற்சூத்திரமாதலைக் கற்றோர்பலரும் நன்கறிப. அதற்குக் கல்லாட ரெழுதியவுரையில் என்மனா ரென்னுஞ்சொல் பின்வருமாறு விளக்கப்படுகிறது. அதாவது:—

"என்மனாரென்றது என்பவென்னு முற்றுச்சொல்லினைக் குறைக்கும்வழிக்குறைத்தலென்பதனால், பகரங்குறைத்து விரிக்கும்வழிவிரித்தலென்பதனால் மன்னுமாருமென் றிரண்டிடைச்சொற்பெய்துவிரித்து என்மனா ரென்றாயிற்று. இம்முற்றுச்சொற்குப் பெயராகிய ஆசிரியரென்பது செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது. இஃ தெச்சவகை. என்றார் எனற்பாலதனைக் காலமயக்கத்தால் என்ப என்றாரென வுணர்க" என்பதே. உரையாசிரியரான இளம்பூரணவடிகளுரையினும் 'என்மனார்' என்பதற்கு இங்ஙனமே யுள்ளது. இதனை, சொல்லதிகாரமுதற்சூத்திரத்தின் அவருரைப்பிரதிநோக்கி யுணர்க. இனிச் சேனாவரையர், என்மனாரென்பதற் குரைக்குங்கால் "என்மனாரென்பது செய்யுண்முடிபெய்திநின்றதோ ராரீற்று நிகழ்காலமுற்றுச்சொல். என்றிசினோர் கண்டிசினோர் என்பனவும் அவ்வாறு வந்த நிகழ்காலமுற்றுச்சொல். என்பவென்னு முற்றுச்சொல்லினது பகரங் குறைத்து மன்னுமாருமென விரண்டிடைச்சொற்பெய்துவிரித்தாரென் றுரையாசிரியர் கூறினாராலெனின் என்மனாரென் றிடர்ப்பட்டுழிச் சிறுபான்மை வாராது நூலுள்ளுஞ் சான்றோர் செய்யுளுள்ளும் பயின்றுவருதலானும் இசைநிறையென்பது மறுத்துப் பொருள்கூறுகின்றார் பின்னும் இசைநிறையென்றல் மேற்கோண்மலைவாதலானு மவர்க் கது கருத்தன்றென்க. மாணாக்கர்கட் குணர்வு பெருகல் வேண்டி வெளிப்படக்கூறாது உய்த்துணரவைத்த லவர்க் கியல்பாகலாற்

செய்யுண்முடிபென்பது கூறுராயினர். என்மனு ராசிரியரெனவே யுயர்திணை யஃறிணை யென்பன தொல்லாசிரியர் குறியாம்." எனக் கூறினமை யாவரும் நன்கறிந்தது. இவ்வாறு கூறிய சேனாவரையர், கல்லாடருரையிற் கூறிய வழுவினை எடுத்துக் காட்டிக் களையாது, உரையாசிரியருரையின்கட் காணப்படுவதனை, அவருரை யன்றென்றுதோன்ற இடைச் செருகலென்று குறிப்பாற் பெறவைத்து விலக்கினமையால், சேனாவரையர்காலத்து இக் கல்லாடருரை பயிலப்பெற்றிலதென்பது நன்கறியலாகும். இச்சூத்திரவுரையில் நச்சினார்க்கினியரும், என்மனாரென்பதற்குக் கல்லாடருரையிற்கூறிய இலக்கணத்தை எடுத்துக்காட்டிக் களையாது சேனாவரையர் கூறியதனையே தழுவிச்சென்றமையால் நச்சினார்க்கினியர் காலத்தும் இக்கல்லாடருரை வழங்கப்படவில்லையென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். சொல்லதிகாரத்திற்கு உரைவகுப்பான்புகுந்த சேனாவரையர் முதலியோர் அதற்கு,மிகப்பழமையான கல்லாடருரையொன்றுண்மையை அறவே மறந்தொழிந்தனரென்பது சிறிதும் கொள்ளற்பாலதன்றாம். ஆகவே இக்கூறியவற்றாற் கல்லாடனார்விருத்தி என இக்காலத்து வழங்குவது உண்மையிற் சங்கப்புலவராகிய கல்லாடனாரியற்றிய வுரையன்றென்பது போதரும். எனவே யவ்வுரை பிற்காலத்தாருள் அப்பெயர்புனைந்தார் யாரோ வொருவர் இயற்றியதென்றேனும், அன்றி முற்காலத்ததேயாயின் அது ஏனையுரையாளரால் நன்குமதிக்கப்படவில்லை யென்றேனுங் கொள்ளத்தகும். கொள்ளவே அவ்வுரை ஏனையோருரைகளுடன் மாறுபட்டுழித் தக்க சான்றாகும்வலியிலதா மென்பதும் எளிதினறியப்படும்.

இனிக் கல்லாடரென்ற பெயர்கொண்டார் பலர் இருந்திருக்கலா மென்பதற்கும் சான்று காணப்படுகிறது. செந்தமிழ் தொகுதி 4, பக்கம் 261-ல்,புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த சாஸனம் ஒன்றாலும், வாதவூரடிகள் "கல்லாடம்.........தனில்" எனக் கூறியதனாலும் ஸ்ரீமான்-து. அ. கோபிநாதராயரவர்கள், கல்லாடம் என்பதோரூர்ப்பெயரென்று காட்டியிருக்கிறார்கள். கல்லாடம் எனப் பெயரிய ஊரின்கண்ணேவதிந்த தமிழாசிரியர்கள் கல்லாடனார் எனச் சிறப்புப்பெயர்பெறுதற்கேற்ற உரிமையுடையோரென்றே நினைக்கிறேன். மற்றும் அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து உண்மை யுரைப்பாராக.

T. N. அப்பனையங்கார்,

மதுரை.

உ

திருநள்ளாறு.

கொய்யுலாம் மலர்ச்சோலை குயில்கூவ மயிலாலும் சோழவள நாட்டிலே அந்திப்பிறைவண்ணனது சடாபாரத்திலே வதியும் பாக்கியம்பெற்ற புண்ணியநதியான கங்கையின்பாவத்தையும் போக்க வல்ல புனிதமாம் காவிரிநதியின் தென்பாலுள்ள தெய்வத்தானங்கள் பலவற்றுள் திருநள்ளாறு ஒரு க்ஷேத்திரமென்பது பலரும் அறிந்தவிஷயமே. பாலறாவாயராம் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான், "வண்டோதைமாறுமலர்வேணியின்வந்தநீத்த" மாயினும் என்விடாய்தணியாதென வெம்பிவீழ்ந்த குடையெடுக்குங் குறியதாட்குறளாம் குண்டோதரன்பொருட்டு வந்த வான்யாறும் வையைசூழ் ஆலவாயிலே வளவர்கோன்பாவை வரிவளைக்கை மடமானியாம் பங்கயச்செல்வி பாண்டிமாதேவியாரின் வேண்டுகோட்படி திருமடத்திற்றங்கியகாலத்துப் புரட்டமண்குண்டரா லிடப்பட்டதீயைச் சிட்டர் நோக்கி அத்தீயினைத் தென்றமிழ்க்கூட லட்டமூர்த்தியை யங்கிருந்து அருமறைப்பதிகம் பாடித் துட்டர் பொய்யுரைமேற்கொண்டு தொன்முறைதுறந்துவிட்டவேந்தனைப் பற்றும்படிசெய்தகாலத்து மங்கையர்க்கரசியாரால் வேண்டப்பட்டபடி அவன் வெப்புநோய்தீர்ந்ததும் பறிதலைக்குண்டர் கழுவேறியதும் உலகறிந்ததே.

கவுணியர்குலக்கொழுந்து பின்னர் மதுரைமாநகரினின்றும் நீங்கிப் பலதலங்களையும் தொழுது கண்ணுதலார் திருத்தொண்டர் பலருஞ்சூழ மணமேற்குடியிற்றங்கிச் சிலநாட்கழித்து மங்கையர்க்கரசியார்க்கும் இடையறுவன்புபூண்ட மந்திரியார் குலச்சிறையார்க்கும் விடைகொடுத்துப் பொன்னிவளநாடுபுகுந்து திருக்களருடைய நாயகனைச் சேவித்துப் பாதாளீச்சரம்புகுந்து முள்ளிவாய்க்கரையடைந்து ஓடம்விடுவாரின்றிக் "கொட்டமே கமழும் கொள்ளம்பூதூர் நட்டமாடிய நம்பனையுள்கச் செல்லவுந்துக" எனத் தாமே ஓடம்விட்டு வில்வவனநாதரைப் பணிந்து வசிக்குநாளில்,

"போற்றிசைத்துப் புறம்போந்தங் குறையுநாளிற் பூழியன்முன்
புன்சமயத் தமணர் தம்மோ
டேற்றபெரு வாதின்க ணெரியின் வேவாப் பதிகமுடை
யிறையவரை யிறைஞ்ச வேண்டி
யாற்றவுமங் கருள்பெற்றுப் போந்துமுன்ன மணைந்தபதி
களுமிறைஞ்சி யன்பர் சூழ
நாற்றிசையும் பரவுதிரு நள்ளா றெய்தி நாடுடைநா
யகர்கோயி னண்ணி னாரே. (பெரி. திருஞா. 901)

என்று காணப்படுகிறது.

கன்மனமுங் கரைந்துருகப்பாடிய மதுரவாசகனும் திருவாசக முடையாரால், கல்லாடத்துக் கலந்தினிதருளியுமேன் றேத்தப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த பனுவலின் 61-வது செய்யுளிலே

மதுமல ரளைந்த மதுமயக் காலே
யெழுசிறை தீயு மெருவையும் பருந்துங்
குவளையுங் காட்டுக் குருகொடு புதாவே
வலியழி பகடு வாய்நீர்ச் செந்நாய்
தழைமடி மேதியும் பிணரிடங் கருமே
பட்டுலர் கள்ளி நெற்றுடை வாகை
சுருள்விரி சாலியுங் குலையரம் பையுமே
வடதிரு வால வாய்திரு நடுவூர்
வெள்ளி யம்பல நள்ளா றிந்திரை
பஞ்சவ னீச்சர மஞ்சேழுத் தமைத்த
சென்னி மாபுரஞ் சேரன் றிருத்தளி
கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் றிருவுறை
விண்ணுடைத் துண்ணுங் கண்ணிலி யொருவன்
மறிதிரைக் கடலுண் மாவெனக் கவிழ்ந்த
களவுடல் பிளந்த வொளிகெழு திருவேற்
பணிப்பகை யூர்தி யருட்கொடி யிரண்டுடன்
முன்னும் பின்னு முதுக்குள நிறைந்த
வருவியஞ் சார லொருபரங் குன்றஞ்
சூழ்கொள விருந்த கூடலெம் பெருமான்

என்று காணப்படுகிறது. இவ்வகவலிற் கூறப்பட்ட தெய்வத்தானங்களாவன:—

1. வடதிருவாலவாய்:—முழுதுணர்ந்த கபிலன் றன்பாற் பொழிந்த பெருங்காதன்மிகுகேண்மையினான் இடைக்காட்டுப் புலவன் அரிதிற் பாடிக்கொணர்ந்த பனுவலைக்கேட்டு வழுக்காத சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் பகிர்ந்தருந்தவல்லோனாம் குலேச பாண்டியன் ஒன்று முரையான் வாளாவிருத்தலைக் கண்ட புலவன் மானம் புறந்தள்ள எம்பெருமானுறை கோயினண்ணிச் சன்னிதியில் வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும் பெருமானே தன்னைச் சேர்ந்தார் நன்னிதியே இப்பாண்டியன் என் பனுவல்கேட்டு வாளாவிருத்தல் தகுதியோவென்ன வவன் பின்சென்று தங்கியவூர்.

2. திருநடுவூர் தெரியவில்லை.

3. வெள்ளியம்பலம்:—உலகமுழுதீன்ற பசுங்கன்னி திருமணத்துக்கு வந்த மத்தியந்தமுனிவரது புதல்வரான மழமுனிவர் தமது பக்திமகிமையாற்பெற்ற புலிக்கால்களுங் கண்களுமுடைமையாற் புலிக்காலன் எனப் பெயர்பெற்ற வியாக்கிரபாதரும் தாருகவன நடனங் காணவிரும்பிய ஆதிசேடன் அனசூயையின் அஞ்சலியிற் றோன்றிய காரணத்தால் பதஞ்சலியான முனிவரும் நின்னருணடங் கண்டுண்பது அடியேங்கள் நியமமென்று கூற, அக்கூத்தை இவ்வாலவாயிலே செய்த இடம்.

4. நள்ளாறு:—தெரியவில்லை.

5. இந்திரை:—துருவாசமுனிவரது சாபத்தாற் காட்டானையாகத்திரிந்து கடம்பமாவனத்தாதியைப் பூசித்து இந்திரன்பேரால் தாபித்த தலம் இந்திரை.

6. பஞ்சவனீச்சரம்:—தெரியவில்லை.

7. அஞ்செழுத்தமைத்த சென்னிமாபுரம்:—சோழபுரமென்பர் உரையாசிரியர்.

8. சேரன்றிருத்தளி:—தெரியவில்லை.

9. கன்னிசெங்கோட்டம்:—அழிவில்லாத செங்கோட்டம். இது இப்பொழுது செங்கோட்டை என்று வழங்கப்படும் ஊராமோ என்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

10. கரியோன்றிருவுறை:—திருமாலது அழகிய சோலைமலை.

11. அருவியஞ்சாரல் ஒரு பரங்குன்றம்:—ஒப்பற்ற திருப்பரங்கிரி.

சூழ்கொளவிருந்தகூடல்—இந்தத் தெய்வத்தானங்களாற் சூழப்பட்ட மதுரைமாநகரம் என்ப.

இதுகொண்டு, கல்லாடர்காலத்தில் (காலத்தைப்பற்றி பின்னர் ஆராய்வாம்) திருநள்ளாறு என்ற ஒரு க்ஷேத்திரம் இருந்ததென்பது வெள்ளிடைமலையாம்.

அங்ஙனமாயின், சீகாழிப் பெருவாழ்வின் காலத்து இத் தெய்வத் தானங்கள் இருந்தனவா? அவை இப்பொழுது எவ்வாறு உருமாறிக் கிடக்கின்றன என்பதை அன்பர்கள் கருணைகூர்ந்து தெரிவிப்பார்களாயின் பின்னர் எனது ஆசங்கைகளை வெளியிடுவேன்.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர். சோமசுந்தரதேசிகன்.

இமயமலை.

இலகுசீர்ப் பிருதுகாட் டுலகாம் பசுக்கட்
பிறங்குநன் மணிமருத் திலைகளாம் பாலை
மேருவைக் கைவல கேவல ஞக்கிக்
கறப்பா னேனைப் பொறைகளாற் கன்றுக்
கொள்ளத் தக்கதும்; குணங்களுக் கிடையிற்
பட்டதோர் குற்றமும் பண்புறு மாதவிற்
பான்மதி யிடையிற் காண்முய லென்னப்
பன்மணி யிமைப்பிற் பனியா லணியிற்

குன்றா திருப்பதும்; நன்றாத் தேவ
மங்கையர் கண்டுநன் மாலைப் பொழுதென
மயங்கித் தம்மை மதிக்கப் புனைதல்
செய்வான் சிதைந்த செல்வின் றிரளைச்
செம்மை நிறமாச் செயவல சீர்சால்
செங்கற் பொடிகளைச் சேர்ந்த சிரசைப்
பெற்றதும்; வெயிலில் வெதும்பிய சித்தராண்
டளைசேர்ந் தலைகா ரணிநிழ லமைந்த
தாழ்வரை யதனிற் றங்கியு மழையால்
வெருட்டப் படுங்கான் மேனிலை யுற்றுங்
காலம் போக்கச் சாலச் சிறந்ததும்;
வேடர் வேழம் வீழ்த்தரி மாவின்
கறையுறு மடியைப் பனியுறைந் தழிப்பக்
காணா ராகக் காலுகி ரிடையிற்
றொத்திச் சிந்திய முத்தின் றொடர்பிலச்
சிங்கஞ் செல்லத ரிங்கென் றன்னார்க்
கறிவிப் பதுவும்; அன்பர்க் குள்ளக்
கருத்தைத் தெரிப்பான் காதலில் விச்சா
தரமங் கையருக் கிதழாய்ச் செங்கற்
பொடிநீர் மையாற் பொறிக்கத் துணையாக்
கரிமுதிர் பருவத் துறுகுறிச் செம்மை
நிறமமைந் துடையபூர்ச் சரவுரி யுடைத்தும்;
பாண்மிழற் றுறுகின் னரர்க்கினிய பாகத்
தான்குகை வாயிற் காற்றை மூங்கிற்
றுளைவழி நிரப்பிச் சுருதியாக் கொடுக்குந்
தன்மையுற் றிலகுந் தரத்ததும்; தானப்
பெருக்காற் கன்னத் துண்டா மரிப்பைத்
தணிப்பா னாராய்ந்த சரலத் தருநின்
றிழிந்த பாலின் பொழிவா லடித்தாழ்
வரையை மணத்த தாகச் செய்வதும்;
கன்னிய ருடனாக் காடலை வேட்டுவ
ரின்பந் துய்த்திடு மில்லக் குகையுற்

றிரவிலின் னொளிக்காங் கெண்ணெயின் றெளிரும்
பச்சிலை யொளியைப் பரப்புவ தாயதும்;
நளியால் விரலை நடுங்கச் செயுமா
வழியினி லுறைந்த பனிநனி மிகுத்த
தெனினும் பாய்மா முகமங் கையர்தந்
தலைச்சுமை யனக்கத் தாங்கார் தளர்ந்த
நடையிற் செல்லற் கிடமா கியதும்;
அனைத்திலுந் தாழ்ந்தோ ராயினு மவரைச்
சரணம் புகுவா ராயிற் றம்மவ
ராக்கொண் டருளுவ தான்றோர் வழக்காற்
பகலவ னொறுக்கப் பயந்தடை பகலின்
பகைக்குத விடமாப் பகர்குகை யுடைத்தும்;
விரியுஞ் சந்திர கிரணம தென்னத்
தெரியும் வெள்ளிய வாலைக் கவரி
மாவிரித் தசைத்திம் மண்டலத் தேனைப்
பொறைகட் கிறையாந் தன்மையைப் பொருளாச்
செய்வதொத் தங்கு மிங்குந் திரிதற்
கிடமா கியதும்; தடமாக் குகையின்
முன்றிலி லுருவோ டொன்றித் தொங்கித்
தானையை யிழந்து நாணுகிம் புருட
மங்கையர்க் கெண்ணு நிலையிற் றுங்கத்
திரையாத் தோன்றும் பலகரு மேகம்
படரிட மாயதும்; பகிரத னளித்த
கங்கைப் பெருக்கிற் கிளைத்த துளியிற்
கலந்து குளிர்ந்துங் காவளர் தேவ
தாருவிற் றுக்குவ தான்மணம் பெற்றும்
மாக்களை வேட்ட மாடி மாய்க்கும்
வேட்டுவ ரரையிற் பூட்டிய மயிலின்
பீலிற் பட்டுச் சாலவும் மென்மையைக்
கொண்டுமாங் குறைநர்க் கின்படிக் கடிதருங்
காற்றிற் கிடமா யிருப்பதும்; மீமிசைப்
பொய்கையுட் டோன்றிய பொற்றா மரையுட்
கையா விருடிய ரெழுவருங் கொய்தன
போக்கிநீக் கிருக்கும் போதுகண் மலரக்
கீழே சுற்றுங் கதிரோன் கிரணந்
தம்மை மேலே தான்விரித் திடுமா
றத்துணை யுயர்ச்சியொ டிருப்பதும்; அன்றியும்
வேள்விக் குறுபொரு ளுடைமையும் புவியின்
பொறையைத் தாங்கு முறுதியுங் கண்டபின்
மகத்திற் பாகம் பெறும்பே றுடனெம்

மலேக்கு மதிபதி யாம்பேற் றினேயுந்
தானே பிரமன் றகுதியென் றளிக்க
நிலமடந் தைக்கோ ரளவுகோன் மானக்
குணகுட கடலுக் கிடையிற் கிடையாத்
தெய்வத் தன்மையொ டிமையப் பெயர்பூண்
டிருப்பது மாமலேக் கிறையொன்
றுள் தால் வடதிக் குற்றுநன் குயர்ந்தே.

பாராத காலத்தும் பார்த்தவனேப் போலமிகு
பேராசை கொண்டிமயப் பேரசன்—சீராகத்
தந்தே னுயர்காளி தாசன் கருத்திஃது
வந்தா தரிப்பீர் மகிழ்ந்து.

ஊ. சா. வேங்கடராமன்,
—— தண்டமிழ்த்தொண்டன்.

சில செய்யுட்கள்.

தன்மசக்காப்பிரவர்த்தநாசாரி அடிமலரேத்திக் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த மாட்சிமைபெற்ற செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபரவர்கட்கும் விஷய தானஞ்செய்யும் செந்தமிழ்ப்புலமை மிக்க பண்டிதசிகாமணிகட்கும் விஞ்ஞாபனம்.

ஐயன்மீர்! பின்வரு மொன்பது மூவடிவெளிவிருத்தங்களும் எனக்குக்கிடைத்த "பழந்தமிழ்க்கவிக" ளென்னும் புத்தகத்திலுள்ளன. அச்செய்யுட்களின்முன்னர், "பிரிவாற்றுமைற்பாடிய மூவடிவெளி விருத்த" மென்றுமாத்திரம் வரையப்பெற்றிருந்ததன்றி நூற்பெயர், ஆசிரியர்பெயர் முதலியவை வரையப்பெற்றில.

இவ்வொன்பது மூவடிவெளிவிருத்தத்துள், முதலிரண்டும் வீர சோழியம் யாப்புப்படலம் 15ம் சூத்திரவுரையிலும், முத்துவீரியம் யாப்பதிகாரம் செய்யுளியல் 33ம் சூத்திரவுரையிலும், மற்றுஞ் சில செய்யுணூலிலும் சிற்சில பாடபேதத்துடன் இருப்பது யாருமறிந்ததே.

மற்று மேழு செய்யுட்களும் என் சிற்றறிவிற்கெட்டியநூல்களி லெவ்விடத்தும் அறிவ தரிதாகவிருக்கின்றமையால் அறிந்த பெரியோர்கள் நூற்பெயர், ஆசிரியர்பெயர் முதலியவற்றுடன் விளக்குவராயின் எமக்கு மெம்போன்ற தமிழபிமானமாணவர்கட்கும் ஒருசிறி தூக்க மதிகரிக்குமென்ற பேரவாவோடு இவ்விஷயத்தை வெளியிடலாயினேன்.

"குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்"

பிரிவாற்றுமற்பாடிய மூவடிவெளிவிருத்தம்.

கொண்டன்முழங்கினவாற்கோடல்பரந்தனவாலென்செய்கோம்யாம்
வண்டுவரிபாடவார்தளவம்பூத்தனவாலென்செய்கோம்யாம்
எண்டிசையுந்தோகையிசைந்தகவியேங்கினவாலென்செய்கோம்யாம். (1)
வீரசோ—முத்துவீரியம்.

மருளறுத்தபெரும்போதிமாதவரைக்கண்டிலமாலென்செய்கோம்யாம்
அருளமர்ந்ததிருமொழியாலறவழக்கங்கேட்டிலமாலென்செய்கோம்யாம்
பொருளறியுமருந்தவத்துப்புரவலரைக்கண்டிலமாலென்செய்கோம்யாம் (2)
வீரசோழியம்.

உலகமிருண்டனவாலுள்ளொளிபிரிந்தனவாலென்செய்கோம்யாம்
இலகுமொளிகுளிர்ந்துஎங்கும்பரந்தனவாலென்செய்கோம்யாம்.
சலமலிந்தகடலலைகள் சாலவமர்ந்தனவாலென்செய்கோம்யாம் (3)

குலமரபோர் கூடுமொருகூக்கல்முழங்கினவாலென்செய்கோம்யாம்
கலகலெனுங்கிண்கிணியாரகாதல்நிறைந்தனவாலென்செய்கோம்யாம்
பலகலையுமீர்ந்ததெர்ணிபாகல்மறைந்தனவாலென்செய்கோம்யாம் (4)

அமுதவாக்கின்மொழியாம்அறமுமறைந்தனவாலென்செய்கோம்யாம்
குமுதமலர்வீற்றிருந்தசோமான்மறைந்தனவாலென்செய்கோம்யாம்
சுமுகசுகவாருதியின்சூழலமர்ந்தனவாலென்செய்கோம்யாம் (5)

கங்குல்பரந்தனவாற்காந்தள்நிறைந்தனவாலென்செய்கோம்யாம்
சங்கங்குமிங்கினவாசாக்கையொடுங்கினவாலென்செய்கோம்யாம்
எங்குமமர்ந்தகுருவங்கமறைந்தனகாலென்செய்கோம்யாம் (6)

எல்லாமுணர்ந்தமொழியார்பாலுணர்ந்தறிவோமென்செய்கோம்யாம்
கல்லாலமர்ந்தசுகக்காட்சியெங்குகண்டறிவோமென்செய்கோம்யாம்
சொல்லாலுணர்த்துசுகசூட்சமொழிகண்டறியோமென்செய்கோம்யாம் (7)

சீலசுகமளித்தசெல்வநிலையெங்குணர்வோமென்செய்கோம்யாம்
காலநிலையைவென்றகாட்சிதனையென்றுணர்வோயென்செய்கோம்யாம்
வாலவறிவமர்ந்தோன்வாய்மொழியைக்கேட்டிலமாலென்செய்கோம்யாம் (8)

துக்கநிலைநாலுணர்ந்தத்தூயவனைக்கண்டிலமாலென்செய்கோம்யாம்
பக்குவமெய்ப்பாங்குரைக்கும்பரதன்மொழிகேட்டிலமாலென்செய்கோம்யாம்
திக்கெட்டுணர்ந்தானின்தேய்வுநிலைக்கண்டறியோமென்செய்கோம்யாம் (9)

(இன்னுஞ் சிலசெய்யுட்கள் பின்னும் வரும்.)

ப. மு. மதுரையார்.
தமிழ்மாணவன்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௨	தமழிற்	தமிழிற்
எ	௧௩	சீரடி	சிறடி